

విద్యార్థి నుదలై

శ్రీతా తృక్ శ్రీప్రతిలేని సాంఘిక నాటిక

ప్రాణీ బుండలు

ప్రాణీపర్మిషన్ ఎంస్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ ఆండ్ ప్రోఫెసన్ లిమిటెడ్

మూడవ ముద్రණ

1987

అచ్చితం
తిగుల్

వచు ఇ

తాను బుక్ సంపాదక
ఎడ్, విజయవాడ్

మూల రు. 5-00

తొలి లుకు

ఈ నాటిక మొ మొదటిసారిగా నా ఆథ రే లో
ప్రదరి అంపబడింది. ఆ దర్శనలో యితనే ధాన
దారి సర్పింటు గా చేశాను. ఈ నాటిక టి - దా - రిలో ०
లోని కొన్ని ఎ - స్తవలక్ష్మణాలకు ప్రతీకి. ० శైరులలు ఏ
సక్తి, నైరాశ్యం, క్రమశిత్కునా రాహిత్యం, బాధ్యతారాహి
త్య మొ లగు ర్యాటులువలనవారు ఏవిధ గా దుష్టితా
లను అను వించే, వా పై ఎన్నో ఆ లు పెట్టుకొన్ని తల్లి
దండ్రులు నిగంగా వరి అంధిదీకశ్చకుక నటుగా చూపింది
డండ్రులో రచ చాలావరకు పుత్ర వ్యాపియోందు.

౨౫ యిత ఎ - కొన్ని విసయు కొ - నో

అ - బి - న్యాయు - ర్యు - ల

నొక క - నొ - శ్రీ వ్రి విద

నొక న్యు - ఆ - యె యె ఆ - 979

నె లో - వద ఈ ను సోక్కొల్ప వ.

య న్యీ - నొ - యు

గంజీ - కొ - నొ కలంసం

ఎ - ఎ - ఎ

ఎ - నొ ఎ - కొ

లు

ఎ

జ్ఞాత అను

విద్యా నిద్రలే నాటీకరచసలో నాకు తమ ఆమూల్యాల్ని
లపోల నోంప సర్వార్థీ యం. బి. కోచ్చేశ్వరరాత్రాయి
ఆంధ్రసాటక కళాపరిషత్ ఉత్తమ వోస్యే పటున
యం. పు ప్రాప్తయం. కామ్, అంజయ యఁ

ఉంశోభారాణిగార్లకు, వి. వి.

అప్పాయ్య ఉ ధ్వన్యాయేతర సీబ్బ
నేములు గారి,

ప్రముఖు

రేఖ

ములైన

వెడ

శ్వర

య దగ విద్యారీనీ విద్యా
ల ఆ శాకాలకు, భిమా

ర్య

జ్ఞాతలు

న

సెలవు

యివ

మొదట పదం..-

4-8-1979 తేది వి. వి, అండ్ యం. కాలేజీ వార్షి
ప్రారంభాత్మవములో ప్రదర్శించిన నటవర్గం

కంకర్	— రాజు
యన్. కె. రావు	— యు. ఉమామహేశ్వరరావు
జగన్నాదం	— సీ. వెం. సుబ్రహ్మణ్యులు
వడుకొండలు	— టి. వి. నాదముని
అసుకవి	— కె. శివకాంతారావు
పిన్ పాల్	— చాగంటి
—జు గెస్టు)	— శ్రీరాముచ్ ప్రదము
రవి (గెస్టు మయ్)	— కొల్లు

—ర్మం

బ స

—s

వ సి

ల

ఎనుమన్ శారదాషబ్ది టీఎస్
బంగోలు

న ఆ 0 : యం. లక్షీ గారాయణ, ఎ. న్యూ
: యం. ప్రింటింగ్

—ర్మం

—s

సంగాలంకరణ : ఆర్. నవరాలు సింహారాలు

—కంట్రోలర్ : చాపలిగోపి

— అండ్ డైరెక్టర్ నటదర్శక రచయి బోయిఫు

జండలి ప్రాతిష్టి

శంకర్	:	వయస్సు	18-20	నం
యస. కె. రామ్	:	వయస్సు	45	నం ములు
జగన్నాథ	:	వయస్సు	25	నం
వుక్కిల్లా	:	వయస్సు	25	నం- ములు
అంగ	:	వయస్సు	18	న ములు
విశ్వాస్	:	వయస్సు	45	నం న
ఎం	:	వయస్సు	50	న ములు
		మరియు		

ముగ్గురు అతిధినటులు

విద్యార్థి నైదలె

అది ఒక కాశేచీ ఆ నీ రూము. గదిలో మధ్య ద్వారం పైన 'పి పాల్ రూమ్' అని ఉంటుంది గది కుడివైపున ఒక కుర్చు, చేబుల్ ఉంటాయి. ఆ గోడకు "L. D. C. S. K Rao" అని బోర్డు ఉంటుంది. ఎడము గోడ పైన "L. D. C జగన్నాథం" అని పుంటుంది. ఇచ్చ కూడా ఒకప్పు, చేబుల్ పుంటాయి. ఈ చేబులుకి ఒక ల్క్కగా సూలు పుంటుంది. అది ఫూయ్స్ ఎడుకొండలు నీటు, చేబు పై కొన్ని పైలున్న మరియు పేపర్లు ఉంటాయి

— తెర తేచింది —

ఎడుకొడలు ఎన్. కె. రావుగారి కుర్చుని నీటుగా తుడిచి, జగన్నాథంగా కుర్చుని చిన్న చూపు చూస్తాడు

ఏడు : ప్రక్కవార్ ఆకలిని తీరుస్తూ తన ఆకలిని తీడు లుంది ఈ నీటు (అంటూ యన్. కె రావు చూవును మరి ఇది తను తింటూ ప్రక్కవారు పున్నా, స్నాములే అంకొస వారిని అణగదో లని చూస్తుంది ఈనీటు! ఇదరూగుమాస్తాలే! హల్ల.. ఏదో ఈ భేదం! (న్యాయ్ పేసర్ అంటున్న నేడే పొరంభం భయంభయం ఆర్ట్ ప్రోడక్షన్ “దయూ లొస్ట్ న్యూయి జ్యూగ్ త్” అబోపు ని పేరే ఇల్లపుంది, ఇక సినిమా ఎలా ఉంటుందో నీజీ ప్రీసి బోసినోటి బ్రదర్స్ పమర్పించు “పథు రాలతాయి”

అదేసమయంలో బయటనుగడి ఎన్. కె రావు ప్రవేశ రాలు : ఆశ్చర్యంగా ఆ ఏ ఏమిటి? నన్ను పశ్చిరాలతా చావటరా

ఏడు : మీ ల్యూ కాదుసార్!

రావు : ఒరే! తాతి డగులు నేడ్యుతావటరా ఇక్కడపుండ నేనొక్కటిష్టి, నన్ను కాక మరెవర్షిరా అంది

ఏడు : పొ బడ్డరు సార్!

రా : ఈ నంతాసంపాటి కుటుంబ రావుగా ప్రొ రా తాయన్నని కాక, పొరబడ్డారంటావా

ఏడు : అయ్యా ఈ పేరు చూడండి తెలుస్తుంది.

రావు : అందులో ఏముంటుంది నా ముఖం.

విడు : పశు రాఁతొయి.

రాతు : అదో ఏళీ ...

విడు : ఇంచులో నిమాలో పేరండీ?

రాతు : పేవదు తీసుకొని పాడలు గొట్టాను గద్దుటా ఏడు ఔండలు, రాతు నవ్వాడు. ఏడుకొండలు శృంతి కలి పాడు ఏమిటిరా నన్ను తున్నాను?

విడు : మింరు సవ్వుతున్నారు కదండి!

రాతు : ఇంకాసయి నేను ఏడున్నాన్ని —

విడు : (వెంటనే నేనూ యేడున్నానండి.

జగన్నాథం ప్రవేశం)

జగన్నా : నీకే మొచ్చి దిరా ఏడ్యుటానికి, పచ్చికూడా కాతే దుగా నీఁంకా?

విడు : అమాయకంగా పెళ్ళయిపవారు యేడున్నారండి? యైతే నేను ఏడ్యుటంలేదు గాండి?

జగ : నీకు పెళ్ళయిందా?

విడు : శోయిన వేసని శేలనుల్లో, మూన్నెల్లియందండి

రాతు : మూడునెల్లేగా ఇంకా పైనుంది లే ఏడ్యుటానికి.

X రేయ ఏడుకొండలు.

విడు, యి సార్

జగ .. నోటిసు తీసుకెళి ప్రిని పార్ గారి చేతనంతకము చేయి ఓ క్లాసులో ప్రీం.

ఎడ : మేనేజర్ గారికి చూపించాలి కదండి?

జగ : వారు వ్యాపికెళ్లారు?

ఎడు : ఏ దుకండి?

జగ : ఎ-ళ్లావిడ ప్రపంచిందంట!

ఎడు : ఆఁ ఈ వయసు లో వారి భార్య ప్రపంచించి దా ఎన్నో కావుం?

జగ : అసో కాను.

ఎడు : కాదురా ర ఖదు!

ఎడు : అ టే అ మేమిటండి?

జగ ; ఏడ్చువుతె పోరా!

(ఎడుకొండలు ప్రిన్సిపాల్ రూమ్లోకి పోయాయి-
(జగన్నాథం, యుని. కె రావు గారి దగ్గరకెళ్లి)

జగ : అ పెటె ఉండా?

రాజు : ఉంది (పెట్టతీసి ఇచ్చాడు, సిగరెట్ వలిగించాడు

జగ : రుచికి, సుచికి, చార్యినార్ సిగరెట్ ప్రతాగండి.

ఎడుకొండలు ప్రిన్సిపాల్ రూమునుండి వచ్చాడు

ఎడు : చార్యినార్ ప్రతా ండి! విశ్రాంతి పొండ డీపీ-

ఎడుకొండలు బయటికెళ్లాడు. ని పాల్ రూములో

బెల్ మోగింది. “ఎన్ కె.రావు.” ప్రిన్సి పా గారి

గొం ప్రమోగింది గన్నాధం తత్తరం- కు

కే. రావు లోసికి ల్లారు. జగన్నా ం శరీఫ్ కు

కుర్చున్నాడు.

ప్రిన్సిపాల్ : లోపల ఏమాడి యెన్.కె.రావుగారు యూనివర్సిటీ పరిచీ సుంది మాన్డడర్ వచ్చింది రిమాన్డడర్ వస్తే సహించు తెలిసిందా చి కేర్ ఫ్స్ట్ ఆఫ్ ఆర్ యు అవుట్ టు నొ హా టు చి హేవ్ శిండ్ హా టు టాల్క్ చూడు, రావుగారు వెంటనే ఆ పాన్ న కేట్ పంపించు వెళ్లు.

రావు : అలాగే సార్.

రావు బయటికొచ్చి కూర్చున్నాడు. బెల్ నుహి మోగింది. “జగన్నాథం” పాల్ గరుపిలిచారు

జగ : సిగరెట్ త్రాగడం చూశా రా యేం? లో పొయాడు)

పిన్సి : ఏం జగన్నాథం మిారు వం ట ఫారాలు వెల్ ఫేర్ ఆఫీసర్ నుండి తిరి చ్చాయి మిారు ఆ నులో ఆడుషుంటున్నారా వర్క్ ట్ చెస్టున్నారా? ఎనులాంటే తప్పులు జరిగితే సహించు—వెళ్లు.

(జగన్నాథం మొలగా వచ్చి కూర్చున్నాడు. యునకవి క్రవేం చేతిలో వున్నశాలు కాగితాలు వుంటాయి

యునకవి : పెడతారు పె తారు థోజులెన్నో!

కడతారు కడతారు గాలిమేడలెన్నో

వేసారు వేసారు ప్లాసులెన్నో

తింటారు ఉటారు దెబ్బలెన్నో

తావు ఎవ ండ్డి

యువ: విద్యార్థులూ నేటి విద్యార్థులు
భావి భారత నిర్మాతలు

రాశు: ఇంతకీ తమరు ఎవరండి

యువ: నా పేరు యూ.క.

ఆపడపుణు ఆ క.

ఇప్పుడే నేను రాక.

జగ : యు.వ అంటే?

యువ: యుక అంటే యుషకవి, ఆక అంటే ఆసుకవి.

జగ : తమ రెండుకు కొచ్చారు?

యువ: వచ్చాను వచ్చాను మా వ్రారినుంచి
తెచ్చాను తెచ్చాను టి సి
ఇస్తాను ఇస్తాను తీసి

(టి. సి సి జగన్నాథాసికిచ్చాడు.)

జగ : అంటే మిారు...?

యు : విదా నీ నేను విద్యా నీ.

జగ : అయ్యా యుకగారు, ఆపుతారా మిా ఆక.

యువ: దాగవు దాగవు స్విం థర్మిం
సాగవు సాపు అ య్యియాలు
ఆగదు ఆదు కాల్పవవాహం

జగ : అయి యు గారు, సెకండ్ బి. ఎ.లో చేరా

యు : చోనో.

జగ ; మారు స్నేహల్ తెలుగులండి?

యువ : అచ్చెరు పండనేలి?

రావు : జగన్నాథంగారు, అతన్న త్వరగా పంపండి.

జగ ; అయిదు రూపాయులివ్వండి.

యువ : అటులన్న అయితే ఒక్క ఫారము ఇష్టు.

జగ : డబ్బులి.

యువ : ఈ... డబ్బు ఈ... లెను కదూ!

డబ్బులు యిచ్చును

జ : ఇస్తాను ఈ ఫారం పూరిస్తాను.

ఇస్తాను ఫారం నీకిస్తాను

రావు : వె రా నాయనా!

యువ : అటులనే నివ్వు మించెదన్ (పోతును)

రావు : ఇలాంటి చవలచిత్తులు ఇంకా ఉన్న రాండి?

జగ : తెలుగు సాహిత్య సంకేర్ణ తెగులం ఈ

ఇలాంటి వారుండాలి దండి!

విష్ణుకొండలు బయట ఒడి ప్రవేశించి, జగన్నాథం గారి కేబుల పైన నోటిసు ఉచి రావుగారి దగ్గర కెళ్లాడు

ఏడు ; ఏమిటండీ అలాదిగులుగా వున్నారు? ప్రి పాల్
మయినా అన్నా రేటండీ?

రాత్రు : ఏం లేదురా?

ఏడు : మరేటండీ ఆ దిగులు!

రాత్రు : ఏం లేదురా! మా మూడో అబా..ను జబ్బుచేసింది.
ఇట్లో ఏం శాగా..ను వాతావ ణం. నరే తుపో
తేవీ ఎంతరా?

రు : అయితే మన మళ్లా జీ ० తీసుకుసేది?

ఏడు : ఒకటో తారీకునండీ..మిా శాధేమిలో నాకు అర్థ
మొందం ఎదు డీ అలాదిగులు వడిపోతారు? ఇది
నీజన్ ఇదండీ, జూ టీ రాన్ పది..అయిను
థై రూపాయలు స్తాయ.

రాత్రు : రేయ్! ప్రిమిపాల్ గారికి తెలిస్తే ఏమైనాటంద్రుటా?

ఏడు : అడేటండి! మిారు పాతకాలవుమనుమల్లా ఉన్నారండి
మిాచేం లంచంతీసుకుంటేగ టండీ భయ —లింది

రాత్రు : మరి లంచ కాక యైషుతుందిరా?

ఏడు : చూడండి సార్? మిాకో వివ ఐద్దాచ్చో!

రాత్రు : ఏం రా!

ఏడు ; విద్యార్థులున్నా రసుకోండి! వాళ్లు టీసీలు కొచ్చారు
అనుకోండి, మిారు జబ్బులిస్తే టీసీలు రాన్నానశటం

లంచమూతుంది. మిారు రాసి చ్చిన తరవాత వారు
పోతూ పోతూ సంతోషంతో ఇచ్చేది పారితోషికం
అదీ డబ్బే-ఇదీ డబ్బే!

రావు: ఏమిటో పోరా!

రవి: కావాలంటే చూడండి, ఇవ్వడే అర్థమైపోతుంది.

రవి, రాజు । వేశం

రవి: జగన్నాథంతో) మా టీ. సీలు ప్రవాళారండి.

జగ: సేను కాదండి, వారు.

ఏను: ఆహా, రండి ర డి నూరేళ్ళు ఆయుషు.

వి: ~. సీ న ప్రవాళారా

రావు: మిారేక్కాను?

రాజు: వైనల్ వి ఏ.

రాజు: ప్రవాళను చూబా!

రవి: అప్పడే ప్రవాళా? వింతగా వుండే!

రాజు: ఇం రెండుళోజులు వడుతుందనుకున్నాం.

రవి: ఈ గుమ్మన్నా మంజోడురా—నీ దగ్గరెంతుంది?

రాజు: వదిరూపాలుయందిరా.

రవి : నూ డగ్గరో 10 రూపాయలుండి. ఇనిగోండి ఈ రవ్వ రూపాయలు ఉంచుకోండి.

రావు; ఆ రెండు టీసీలు ప్రాన్ నే 20 రూపాయలూ రాజుః అడ్డేటుండి మూడేళ్ళు చదివాం పాసయిపో ప్రపేసులో ఇస్తున్నామం.

రవి : తీసుకోండి (చేబుల్ పై వేళాడు)

వీడు : నేను చెప్పాను గదుడ్డినున విదా రులు చాలాటంచి వా . (రావు టి. సి. లు యించుచు పూ వే ప్రపంచారు)

వీడు : మరి... మరి నూ సంగతండీ...? (నన్న తూ)

వి : అంటే?

వీడు : మరి... మిం టీ లు నుక్కెళ్లి ప్రిసి పాల్ డగ్గర సంతకం చేయించింది తసేకదండీ.

రాజుః అయితే?

వీడు : మరి—మరి నాకూ తులమో—ఫలమో నూ

రవి : నో— యే!

రాజుః అడిగావు కాబట్టి అనలు ఇవ్వం. పిచ్చి రిచక్క. యివ్వాలనుకున్నామం యిచ్చం. పోయారు

డు : రావుతో హ—మూడుడె సాక్—మూ ఆవిధి కేనుం బాగా లేదుడీ.

రా : ఏమైందిరా పదిమాపాయలిచ్చాడు ఏడుకొండలి

ఏడు : (తీంపుకొని) మా ఆవిడ వీధిన పడిందండీ!

జగ : అదేమైటోయ్ ! పెళ్ళయి తి నెలలు తిరగతేడు అవ్వడే వీధినపడటమేమిటేరా?

ఏడు : ఏమోనండి మా ఆవిడ వీధిన పడింది.

రా ; వెధవా! నువ్వేముయినా అన్నావ్ట్రా?

ఏడు : నేనునాల్సిన వనిఁడండి, ప్రతినెలా వీధినపడుతుంది.

జగ : మరి నీవు లోనికి సిలుపచ్చ గదరా?

ఏడు : అదే లాభంఁడి అనలు రాకూడదు.

రా : అంటే బయటవుండా ఏంటిరా?

ఏడు : ఆఁ అదే—అదే—అదేనండీ!

గ : చంపావు గదరా వెధవా!

ఏడు ; అది వాళ్ళకి భగవంతుడు యిచ్చిన వరంగదండీ మా ప్రాంతం వాళ్ళట్టాగే అంటారండీ!

జగ ; మింది యే ప్రాంత రా?

ఏడు ; ఈస్ట్ గోదావరి ప్రక్కన వెనుగోదావరి.

జగ ; యేడ్చావు వెధవా! నువ్వు సీజ గుబల్లి మొఖ మూను.

అందరూ ఎ రిపని వారు చేసుకుంటారు

గ ; ఏడుకొండలూ!

ఏడు : వ్యసం

గ : ఏడుకొడలూ

ఏడు ఏంటండీ

గ : వెకొ పటుకురా?

ఏడు : నేవళ్ళనండీ! ప్రిన్సిపాల్గారు ఓస్పుడతారు.

గఁ : నేనంచే నీకు లెక్కలేద్దు! నేను తలచుకొంచే ప్రమోహన్ ఆపినేయగలను! నేనెవర్కు తెలుసా ప్రసిడెంట్ కాండేట్.

ఏడు : (మైక్ దగ్గరకొచి) ప్రసిడెంట్ కాండేట్ అట ప్రసిడెంట్ కాడేట్-యాయనగారి ప్రమోహన్ ఇం రకూ లేలైదుగాని నాప్రమోహన్ ఆపు తాడట. ఆ మహానుభావులు లక్షులకు లక్షులు కుమ్మి రించి విద్యాదాసం చేస్తావుంచే పీచ్చేమో నేను ప్రసిడెంటు కాండేట్. నేను స్క్రటరీ కాండేట్ ని వీళ్ళ ప్రతాపం చూవుతారు చద్దిముండలు.

గఁ : రేయ్ యేమిద్దు గొఱగుతున్నావ్?

ఏడు ; అబే యేం లేదండీ! మా ఆవిడ గురించి ఆ చిన్నున్న ఇంటేడగ్గర బింటరిగా యేం చేస్తావం పిచ్చి పెల్లాలు.

గఁ : నో సుకొని కాఫీ పటుకురా?

(వ్రదుకొండలు బయటికి వెళ్లాడు. ఎవరు పని వారు చేసుకుంటూ ఉన్నారు. బయటసుండి యివకవి అప్పి కేవన్ శారం తీసుకొని వస్తాడు. మరొకచేతిలో కలం ఉన్నది.

యువ: ఆర్యా!

రా : అడుగో! కవిశేఖరుడు! కవిరాజుగారువచ్చారు మళ్లా! ; యివకవితో దేంటి మళ్లా వచ్చారు పూర్తి చశారా శార ?

యువ: పూరించుట యనునది తదుపరి అం ము! యిందు యిచ్చట నాను ఒక చిస్తు సందేహము వచ్చుచున్నది ఆర్యా!

జగ యువ కవిగారు ఆరా యేమిటయ్యా.

యు మిగు లన్ అయ్యా! య్యా! అసటకంటు ఆర్యా అనుమంచిది కదా.

జగ : ఎంగుకండీ! సార్ అనుండి. అనలుసిన్నలైన యింగీము మాట ఉండిగా?

యువ: కటకటా! ఎంత అవమానం? ఎంత అవమానం?

రా కట టా ఏమిటండీ?

యువ: కటకటా అ టే అయ య్యా అని అ 0.

; మరి అవమాన మొవరి ండీ?

యువ 0కెవరికి. మింకే,

; లొచ్చి గుడ్డునెక్కి 0చిందల. అలాపుంది నీ వ చురం.

యువ : పిల్ల ప్రాదునేక్కి ఉచిసన్! ప్రాదు ల్లనేక్కి ఉచిసన్
ఉమాత చి టి గుర్తు చుకొన లెను!

రా మిటు

యువ 'వ దే మేగినా

ఎందుకాలిడినా

పొగడరా నీ తల్లి
భూమి భారతిస్తు

ఆ మహాకవి పల్నిన పల్నిలను మంతుచాతును
ఆచ ఉచవలెను గా?

జగ : యువకవిగారు మిారీ పద్యమెందును చెప్పినట్లు?

యు : చిరున ఇ చిందించు చెలి చెంతనండ

తథుకు బెభుకులు వొఱకు రంకులాడి నీకేలయన్న
తేనెలూరే తెలుగు యుండగ

ఎగిరెగిపు పడుణటి ఇంగిలీసు మనకేలి

జగ : "సార్" అన్నందుకు ఇంత కవిత్వం కొన్నావ
మాలు ఇంతకీ నీ సందేహమేమిటి?

యువ : ఛారం చూవుతూ ఈ రెండన కాలంలో
వేరు వ్రాయమన్నారు ఎలా?

జగ : ఎలాగేంటండి మిా నాన్నగారి పేరు వ్రాయండి.

యువ : అంటే?

రా : అంటే ఏమిటండి మిానాన్నగారి పేరు వ్రాయ

యువ : అదికాదు ఆర్య—(నాలుక కరిచి)సార్ నా ఉయ్

మిండియట సరి ఫిక్సెబులో గోటు, పొన్నాలి.
రోశయ్యగారు అని వుంది.

ఇగ ; అని వుంది ఏమిటి? రోయ్య మింసాల రోశయ్య గాను
మిం తల్లిడిగారు గారా?

యువ : ఛోనొను రోశయ్యగారె మా జసకులు.

ఇగ : సైయల్ మార్కు) మరి సందియ మేల

యువ : సందియము లేకేం వుంది వుంది. మా జసకులై పటు
వంటి శ్రీ రోశయ్యగారు నేను ప్రధమ బి.వీ. దుష్ట
చుండగా మరణించినారు.

ఇ : ఏతే ఆ కాలంలో “రోయ మింసాల రోశయ గారు
అని ప్రాసి ట్రోకెటులో శేటు” అని ప్రా చూండి
వరిపోతుంది.

యువ : మరియుక్క సందియము!

ఇ ఏమిటి?

యువ : మాజసని_అంటేనా లీ గారైన శ్రీమతి రోయ్య
మింసాల సావిత్రిగాల మరలా ఈ డవల్సు ఒలో
వుండాకోరు పుల్లయ ని పరిణయమాడింది. మరి
ఇష్టవ్వదు నా మొదటి ఒడిగారైనా రోశయ గారి
రు ప్రాయాలా శేక వుండాకోను పుయ్యగారి
రు ప్రాయాలా?

ఇ : మిం మొదటి తగి రోశయ్యగారి రే ప్రాయండి.

యువ : మరి యిచ్చుట కు ము ఎలా ప్రాయాలి?

జగ : మిం కులమేంటి

యువ : ఏ లపు చెప్పేది ఎలా చెప్పి, ది?

రా మిం కులమేంటో చెప్పవయ్యా!

యువ : మా నాన్నగారు రో య్యు లంబాడి కులానికి జె దిన వారు.. మా మదర్ సావిత్రమ్మగారు త్తో బాహు ఇ కులా జె దిన కా త. మా రెండవ తెండి అంశే ప్రజె.. ఫాదర్ లుండాకోరు లులు య్యగారు నా ఈ కులానికి చెందారు.

జగ : నా ఈ కులమేంటుండి రావుగారు.

: అ ఈ మంగలి గామూల!

యువ : బోనొను మరి ఇప్పుడు ఏ కులం వ్రాసేది?

జగ : రోతయ్యగారి కులమే వ్రాయుండి.

యువ : ఏ బ్రాహ్మణులే వ్రాయవలే?

జగ : వారు మిం నాన్నగారు గమక.

యువ : ఏం మా తల్లిగారి కులం ఎందుకు వ్రాయకూడను?

జగ : అయ్యా! యుసువిగారు త్తోడి ఏ కులానికి చెంది వారైతే ఆ కులం వ్రాయటు మన ఆచారం.

యువ : తల్లిగారి కులం ఎందుకు వ్రాయరాదు అసేది, నా వాన.

రా : తో మేము వాచించ లేము నాయనా!

యువ : “ఇల్పుడెపుడు బల్పు ఆడంబరంగాను

న ఇంకు బల్పు చ్చల్లగాను—”

అన్నరు వేమనగారు తెల్నా!

రా : తెలియదు! మాం మా మేఘాలూ నొచ్చి తేలా తే!

3 : యువకవిగారులు మిస్సెస్ ఎస్టేషన్లు...

యువ: నందియమేల్? నీ మససుల్చో? ఆంగ్ తెండ్లు, నీ వీఁ!

ಇಂದ್ರಾಂಚಂ ಬಯಟೆ ಕೆಳತ್ತಾನ್ನು?

యువ: ఏమంటివి? ఏమంటిసి? ఇంపుల్చున్నావే నీ పుట్టి పుట్టి
మంటివా? ఎంతటి అసమానం! నీ పుట్టి పుట్టి శా
ఈ వరాభవంి

రా : (నవ్యతాము)

శాంపాండర్ : సా... సార్ ఆయానంతో

రావు మధ్యలో సీ వెవరయా

కా నీ ఈ భయా రావు స్తుంది కా పాండు
టి 0.

జ : కేం కావాలి నాన్నా?

శాం : వీను శాహాలి. యువకు చూపుతూ

శ్రీ అయ్యా భయంకర శాఖా! ఆయన యువకవిగారు.
ఇప్పుడు మయసభ వకపాత్ర వేస్తున్నారు. ఇంతలో
మార్కాచ్చరు పానకంలో పుడకలాగా!

శాం : వీను యువకు గాదండీ! పిచ్చాసుప్రతిసుండి పారిపో
యొచ్చారు. మంచి కూఢికారి కాసి మతి స్థిమితం
లేదు. ఇతనికోసం యా కోబు ఉదయంసుంచి వె
పతిక సూంగడుతుంది. ఎవరో కుర్రాడు చెప్పాడు
తన మనా చు యిక్కడ ప్రత్యేకమయ్యాడు,
పోదం జడ ది హాసింటల్కి...

జగ : ఇప్పటిదాకా యువకవిసంటూ కవిత్వం చెప్పి కె
యనుగోల చేశాడు గడంపే కాంపాండుగారూ.

శాం : నుండువ సే తన ఇష్ట మొచ్చినట్లు మాట్లాడతాడు.
బక్కల సారి ప్రక్కనున్న వారిని చితకగొడతాడు
సార్...

యువ ఎవరు సీన్ను? అష్టదికాల్పులకుండవా? యముండవా
క్కతముండవా! పాతకుండవా?

చం నేను నరుండను నాయునా!

; రుండవా? అయితే మిమ్మునే

నరుడు వానరుడు!

; ఆ వానరుడు... వానరుండి...

వావావా! మేము తచ్చుకాదే కాకు (అయితే వోటు వుటూడు)

: వెళ్లి స్తాండి.

దయిచసి ఆతనికో కంసి రాశుచి.

పవ్వి) అలాగేసార్టి (వెళ్లి)

o విచ్చిత్రంగా ఉంచి

అత మాటల్లాడే అన్న కీర్తికా కూర్కా కూర్కా కూర్కా
లు తిరుగుతుంది.

రి జనిలో వారు వినాస్కు గొప్పిసు. అయితే కా

o కే పవేశం.

నని కీసిటీ మాట్లా ఎవరంకి?

డండీ... అంతా విటలో వుగ్గులు. తెల్లు
ఫ న్, ఎల్లు, ఉంగిపుయాపెట్టు కా కా
పుఱు, ఆ చావుదిలో ఉప్పు కా కా
గుట్టుచూడి.

ఒక గండీ?

శంక: ఒ వుగ్గారాంసుస్కు కా కా వుగ్గారా?

ఎత్తు: గుట్టెంచి.

శం : మిాతో వనుండి వచ్చాను. ట ముంచినా పా ముంచినా మిాదే భా 0

రా : అ త ముఖ మైన వా టి

శంక ; చూడ డీ రా గారు యి. వు కొండులోనాతో ఎ గారి ఏదుగుర్ని రేపు జ ఇ యే పరీక్షల్లో ఒక పడేటట్లు చేయాలి.

రా ; అడెలా సాధ్యమండి!

శంక : మిారు చేయగలరు, మిా కప్పాన్ని మేము ఉంచుకోము ఇదిగో అడ్డాను 50 రూపాయలు ఉంచండి.

రా : సావల్లకొదు శం రం.

శం ; ఎందు ని

రా : ఈ విషయ సి పాల్గా కి తెలిసే నా ఉడోల్చి పోతుంది. అసలు చెప్పాలంచే చేయటానికి వీ పడదు. తర్వాత 7 వస్తుందిగాని 0 రాదుగా.

శంక ; నో! నో! మిారు తప్పక చెయ్యాలి, చేసి రాలి.

రా : చేయకపోతే?

శంక : నరి తులు విషయన్నాయి. నేనెవర్షో తెలుసా రెడు వందల ఎకరాల భూస్వామికి ఏకై వారను డబ్బులో పుట్టాను డబ్బులో పెరుగుతున్నాను. తలచుకుంచే నిన్నె మయినా చేస్తాను.

రా ; ఏం చేస్తారు?

శంక : వ్యాయే, చేస్తానా? రెండుపోజుల క్రితం సెకండ్ బి. కామ్. కైలజ టి కొన్నే నిర్కష్యంగా

డాపు.

రా : ఆఁ! నేనా?

శంక ; అంతేకాదు మార్కులిసుకోనం వద్దిన ప్రతివారిని 5, 6 సార్లు తిప్పుతున్నారు. రజనీకాంతి డగ్గర 10 రు. లంచం అడిగారు అప్పుకా

రా : రజనీకాంతి నూ లంచం అడిగార్చార్హి.

శంక : కూండలేవన్ పడ్డవారికి నడకుండా చేసి.] 0రు. తీసు కుంటున్నాలు.

రా : ఆఁ ఆ నీటు నాదికాదు.

శంక ; మా మా లు ఇ వ్యటిన కు తు - మలేమ. కాని నావ నీవు చేయకపోతే, ఈ పాటి లు ఇ నీరు చేసి ట్లు సాక్కు ధారాత టీమన్ ప్రీన వాల్గారి కేబుల్ పై ఉంటుంది.

రా : ఆవ చేయవదు వీల లు లవాణ్ణి.

శం ; మూడండ రార్పుగారు మీమామ చూలా నూదివా. మంగ స్కూల్ కూర్చు లే లాభ లేదు. సౌమయి డెబ్బు పాంచ సం యా పుల్ ను చేశ కుస్తి డ్వై న రు. 22 పూ అంతి 50రు. ఏం యం మ మేమున్నా.

రా : మనిచీ అనిపించుకోవటం చాల్చామటం. కొ చె అని పించుకోవటం తుఱం పటదు.

ంక : బాయితే నూపు చేయన్న రే - చ్చి పే ఎంగా ఎదురుగా నే ప్పు, లబ ఆవు. స్ట్రెచ్ కు బజారు పాలశ్రుతుంది.

ర వేగ గా వెళా కు, అతకు క్రితమే ఫూయ్నెన్
ఫీచో వచ్చి పుంటాఱు పై డైలాగులు ప్రతిధ్వని
స్తు. రావు భయపడుతుంటాడు. జీవి.పాల్గారి
బెన్ ప్రొగ్గింది. ఫూయ్నె పోయాడు లోని. వెంటనే
రావుగారి దగ్గ కు చ్చాడు.

వీడు : ఈ అఘుటవంతా పెని పాల్గారు విన్నా రట మించేం
భయపడవదన్నా రు.

రా న్నా రా-మహానుభావులు.

(ఇన్నాం కాఫి త్రాగుతున్నాడు. అంతా కాము
ఇంతలో ర్చిలు ప్రవేం.

ర్చి; అయి ! లోపలెవరం

వీడు ; పో పో య్యా అడుక్కుతినేవా ప్రకి మా ఆఫీనే
దొరికిందా—పో పో—

నరి ; అదేంటండి...మికర్చ్చకి నేను అడుక్కుతినే వాడి
లాగున్నానా శాఖ. మా లిగాడు ఇక్కడ నదుము
తున్నాడు కదండి.

వీడు : ఆ! మిం అశ్వాయి ఈ కాలేజీలో చదువుతున్నాడా
అయితే ర డి రండి.

జగ : ఎగాదిగా చూ ఏ వురాండి మింది?

ర్చిం; మా ఊరేవండి.

వీడు : అదే మిం వూరిపేరు చెచ్చండి!

నరి : తోడవ రివా పాలెం.

జ : తోడవ రివా పాలె అడెక్కడా?

న్న : అదేన డి బొడ్డో పాలెం ందండి.

విడు : బోద్దోరిపాలెమూ ఇందెక్కడ

న : ఎగుషు దిగుడోరిపాలెం క్రిందేక 0డి. ఇతే పతు లండి మిారు. జోన్ను సేనా, సజ్జసేనా, బారదు శారేడు కంఠలు దిగుతాయుడి అలు పుగాఱు రంగు రావాలంచే ఈ మూడు ఉండే 0డి. యిదు వంతులూ మూ ఉంరి నెఱు ఎష్ట్వడన్నాతాగారూ అనలు ఈ ఉంరి బేమ్మల మూ వూరి నెఱ్యు గడండి తాగేది.

జ : ఇంతకీ మిా అశాఖ్యి పేరే టి

న : మూ శంకరమండి.

విడు : ఏం చదువుతున్నాడు?

న : బి. కాం. సదువు తున్నాడండి.

జగ : ఎనో ఎవత రం?

న : మూడో యేడండి. ల్లగాడు మూ ర్జగు టాడు— అద తా వాళ్ల ను, మొక్కట్లు.

జగ : కొంపదిసి బి. కాదుగదా మిా ఇంటికి పీంటి

రి : నాపేరు బుడంప న 0లు—మూవాడిపేరు బు షల్లి శం ర.

రాతు : జగన్నాధంగాగు, కొం దీ ఇ దాకొచ్చివ కరం. కాదుగదా! 20 ఎ రాల ఇ డబ్బులో లుట్ట నన్నాడు, డబ్బులో రిగానన్నాడు.

జగ ఆ శంకరమేసండితశంక 0. పైనల్ బి- 0 నె . 4

రి ఏటుడి ఎకరాలంటునూ రు శకం మంటు ఇం అనలు కథేంటి. కమూ ఇదుగో వతులూ,

నీట్లు యస్తా

కొండ... , అత తీసుకెల్చి మంచినీ ప్ర్యు...
పయ్యా ఇదిరూ బయటికి వెళ్లాడు
తెర వెనుక

“జిందాశాద్ కర — జిందాశాద్”

“జిందాశాద్ ప్రవీణ్ కుమార్ — జిందాశాద్”
డెంట్ ; రోయ్ ఈ గోడ ఎ దనుకున్నారు, మింగు
రాయటా ను ?

స్తుడె ఈ గడ మింగు ని... క్లో ?
స్తుడెం ; తలకాయ పో ఎలల.

కొట్టుకు టున్నారు, కే ల, శిథ్లాలు

: సేచ్చిపె :
టులై :

గమన్నాలు అటూ ఇటూ తిరుగుతుంటారు, యేడు
ండలు పరుగెతుంటూ ప్రవేశం, బెల్ మ్యోగును.
సాల్ గూములోకి వెళ్లాడు ఏడుకొండం.

విని : ము గో ?

వీఁ : ఏ లేదండి. కాలేజీ బయట గోడలేదండి, దాగిమిండ
ష్టులైశారని వాట్లు, వాట్లు ప్రాశాని వీట్లు
కొట్టుపట్టున్న రండి.

ప్రిని : లాన అయితే వెళ్లు.

(దకొండలు బయటికొచాడు)

రావు : ఏ రా ఏడుకొండలూ...! ఎ రికి దెబ్బలు తగలశేడు
గాదా?

ఏదు : దెబ్బలు గాట మేంటండి. అటు ముగ్గురూ యి

ముగ్గురూ పడిపోయా రు గదండి. పడిపోయిన ఈ
ఆరుగురి. అందనూ క సి ఎత్తుకెళా రండి ఆనుప్పికి.

జగ : మరి శం రంరా?

వీడు : వస్తున్నాడండి.

జగ : వాళ్ళ నాయన వచ్చాడని చెప్పావా?

దు : చెప్ప లేదండి. ఆడక పోవాలంటేనే భయమేసి ది—
క్రూలు_కట్టార్చూ_డాల్చూ_డమారాలు ... అమో,
అమ్మో...

శంకరం వ వే.

శంక : రాత్రగారు, ఏం చేశారు మావని? ఇదే జగన్నాధం
గారై తే లంచం ఎంత తీసుకున్నా వనిచే డతారు
అవున్నా జగన్నాధంగారు? జగన్నాధంతో

గ : అది నరేగాని, మిం నాస్తుగారు వచ్చారు.

క : హాహాహ...మా నాన గారు రావమేమిలి ఉ
బిక్క కారుని సెను చ్చా 10 రోబుల 0. ఇక
ఆయన కారులేండే కాలు బయట టురు లూ
మా నూ వచ్చారం టే వ ను.

తు : మి దేవురూ శంకరం?

శ : టి. వి. పాలెం!

శ : అంటే తోటవ ర్తివారి పాలెం కాదు చా!

తు : ఆఁ! (ఆళ్ళర్యం_సందిగ్గం)

గుడ్లమూట, బింటిపై చొక్క దు, బుతలల ను
మిం ఫాదర్ కదూ!

శంక : జంకి తమాయించుకొని హాహా! పొర డ్వారండి

మిందు. అ ను మా పాలేరులెండి. ఎవరూ ది
మొక్కలేని వాడయితే వచ్చి మా కుంచ మం
పుంటాడు.

(పర్మింలు ప్రవేశం)

ర్మం: రేయ్! రేయ్! సెంకరం నేను పాలేరునురా? పాలేరునా? బోనులే పారునే! ఎండుఎండి, వాతడిని రెక్కలు ముక్కలుగా చేశుఅటూ ఈ సాలీ చేసి, రూపాయి రూపాయి ముడివే వండలొండలూ నీకు వంవుతున్నానే—ఆ నేరాని పాలేరును కదా! పాలేరునే. నువ్వుయినా బాగుపడతావ న్నల్లగ నూత్తావని ముక్కపోయిన జ్ఞానంకటి తీంటూ న్ను ఉత్పాణి చేచాంరా.. అదుకే... అందుకేరా నేను పాలే.. నురిఁడెరం తిరిగి పేడవేసి పిడకలు చే, అం వాటితో ల్కుసొక్కలు కుటి చేడే మించు...? - దాన్నే మంటావు?

శం : నాన్ను!

రిం: వుడి కన్నతండ్రిడినే పాలేరన్న సీత్త. మిం అమ్మని మాత్రం ఎందుకపవ్వ.. అది మిం ఇంటో పనిమనిషించ.. మిం ఎంగిలి ఉచాలు తోమి బతికే పనిమనిషిరా

○ నాన్న

గి : మిం బ్యాయి రెంగు టరముల జు చెల్లించా..

రిం ! ఏ టిరాఆ.. టు ది? అది జమేనటరా! -
-.. సంఫీబు ల రూపాయలుతెచ్చా

అవి ఏ చేశావు వాఁ ఏ గపాలు చేశావు
 శం : ఖర్చు అయిపో యి.
 శం : ఏ టీరా
 శం : న

శ్రీం : ! నాకు తెలుగు నువ్వు ఎ క్కనో బ్బు
 ఏ టీరు టూవు. దా ఎంత జ దో
 కళ్ళరా చూశానురా ఒకేయే మేము డబ్బు వు
 త్యంది దేనికిరా? దేనికి? ఇట్లా సారాలు, ప్రా దీలు
 త్రాగమని కాదురా! వంది చదువుకోమనిరా ఇట్లా
 ఎక్కనో తాగి కొట్టుకోమని కాదురా మేం వ ది
 తెలివి సెర్చుకోమనిరా! ఎలక్కనులు ఎవరికిరా, గొ
 శ్చక్కి- గొపోవీళ కిరా! ఎలక్కనులు కూటికీ గుడ్డ లే
 మానలాటోల్ ఎండుకురా ఎలక్కనులు?

శక : నాన్నా!

శం : ఒరే! మనకున్న ఆ ఊరే టీరెండెకరాల భూమి
 పోయిందిరా. హరిజనులు ఈ స్థలాలకోసం అలు
 పెటుకుంచే ఈ సభుత్వం-శ్చ ఆ రెండె రాల్స్సు
 పాళ్ళ కిచ్చిందిరా ఆ రోజు లక్ష్మిరూపాయలు క తై
 నీ చ...న్నకోసం ఆపంరా! ఇప్పుడు అది కూడా
 పోయిందిరా

గుమాన్నా!

అ శ్రీ! తేనోళ్ళ గ్గర తీసి తేనో బం
 నాయుమా మించే సెవ్వండి బంచే అచ్చ యనా
 టూవటరా?

శంక జాక్ ను కాని ప త్తు వెళ్ల దు.

నం ०; ఆఁ! ఏంటిరా! ఏంకి త్తుకెల్లటానుకేంటి ఆపనిమాత్రం సెయ్ కు బాబు. నువ్వు పరీక్షకుపోలేదని తెలి నేమిం అమృ సచ్చిపోయిరా. నాకొడుకు చి కాం. చదు తున్నాడని, ఈ న వ నురం పాసయి నస్తాడ ఇంకా ఎంతో పెదునదును నదివి గొప్ప ఉదొ గం సేత్తానని ఉద చెప్పుంచిరా ఆ పిచ్చిది. ఇప్పుడు వు రీక్ష ని తా సే ఆ చ్చినాని గుండెప లి చ్చిపోతుందిరా ఒరేయ పరీక్షకి పోతా ని సెప్పురా యనా!

వర్ణిం: పలవులవు చం లోని మూట విప్పుతూ చూడరా నువ్వు పరీచ్చకి తావనీ, కటువడి చదువుత్తావనీ ర సించిపోతానని మిం అ నీకు ఏపవుండలు సెన పంపిందిరా! నీథయుసత్తకోసంరా! (గుమస్తాలతో అయ్యా మింరయినా సెప్పుండివాణి పరీచ్చ వె మని సెప్పుండిబాబు మిం కాళ కుటుంబం పెదతా ఆడ్చి పరీచ్చ కెళ్లమనండి ० రంతో) ఒరేయ సెన.రా! ప త్తు కె తాన వురా!

విసిగి చకు నాన్నా!

పాల్ ప్రవేశం

వర్ణిం: ఒరేబాబు కా లు ప కుంటా నా ముఖం సూ సెప్పురా. ప త్తు తాస ఒక్కసా సెప్పురా నీ కాళు పటుకు టాను.

శంకర్ ట్రై
ఎ కొన్

క

2 సి

కర్

సి : ఈ డేశంలో తండ్రిచేత శ్రు పట్టించు టం
తోనే ప్రారంభించావు. రేడ డేవో ంది.
తక్కి ఏం యించుకున్నావు

శంక : నేను పరీక్షకు వెళ్లినే సార్.

సి : శంకర్! వెగా అరచి శంక చెంపుపై చెఱు న
కొట్టాడు ంకరు గీరువు తిరుగుతూ క్రిందపడి
పొయ్యాడు

ర్యాం : అయి ! ఆడి కొట్టకండి

సి : నుంచు చూపుతూ వలు... చూడరా ఆ స్ని
గ్డి వా దయాన్ని, ఆ కన్న ండి చుముకారాన్ని
చూడరా నిస్సు ఒక్కాదెబ్బ కొడితే ఆ హృదయం
ఎలా విలావిలాడిపోతుందో ఒక. నా చూడరా! నేను
కొట్టిన దెబ్బ నీకు కాదురా లింది ఆ కన్న తండ్రి
హృదయంపైన తగిలింది

సరి 10లు మాఖంలో రంగులు మారాయి. శంక
కిం ఉన్నాడు ప్రెసిపాల్ మధ్యలో వున్నాడు.
లైట్స్ ఆరిపోయాయి ఒక్క “స్టూట్ లైట్”

మాత్ర నంలు ముఖంపై పడింది—తె
కాముండ్రం]

కాముండ్రం: ఇతనొక కన్నతండ్రి— ప్ర కన్నతండ్రిల క
ఇతనూ న్నాడు ఎనోచ్చకలలు ఉంపోచుకునా ఈ
ఎనె నో ఉంపొచ్చాధాలు! అవన్నై ఎండమాపులు గ
మా పొచ్చూ యి చివరి తనరక్కం పంచుకు వుప్పిన
చిడ్డు “ నునొ తండ్రికాదు! ఇతను మా పాతేర్చు”
అన్నాడు అయినొ ఈ చూపులో ఆ చిడ్డ ఉన్న
అశ్చియచ్చ, మమకారం ప్రేమ—ఇంకా...ఇంకా...
కొ మిట్టాచుతూ ఉన్నాయి మరి ఇతనూ...

స్వాట్తలెట్ ంకర్చుపై కుడుతూపుంది.

కాముండ్రం: కన్నతండ్రి తన తండ్రి అ చెప్పుకొనుటక
అవమానంగా భావి చిన విదా కన త కి
“పాతేరు” అనిబక చ్చని చించును ప్ర యిన
సేటి మ విదా స్నా లిద్దాడులను మో గించి
కాలే చదువు అనే ఒక చించని చక ని ప న
చాటున జూదు ప్రాదీ, విస్తుల మత్తుం చించ
హాయిగా ప్రదహితున్నా సేటి నాగరిక విద్యార్థి
ఇతనే దూ ఆ విదా యాత్రాగుబో న
భావిభారతసరా త యా యగుబోతేనా నవ
మంచుడ ని... త?

— లెట్టన్నై వెలిగాయి

० ८ నో—నో... స్తు

ఊ ! కొప్పువుత్తి తను పోతూ పదు కు వెలు
గును | దిస్తు ది గంధశ్శ చె . తను అ గిపోతూ
అ దరి చ్చలదనా . అ స్తు ది ఈ స్వతండ్రీ తే
శం ర్ త్త్ ల్ చె నశి గిపోతూ కూడా
నీకూ, భవిష త్తుగూ ఒ చ్చ బాటను
వెయ్యా లని ఆరాటపడుతుండి. కా—० ८ ! నీవు
మాత్రం ఆ తండ్రి ఆ రాటాన్ని ఆ హృదయంలో
జరిగే పోరాటాన్ని గురించి ఎప్పుడయునా ఒ క్తునా
అలోచించావా? లేదు—నువ్వు ఆలోచి చప్పు? నీకనలు
హృదయంలేదు. నీ హ దయం పాపాణాగా మా
ఒక సజీవ శిల్పానివి—నీవు మనిషికావు.

క : సార్ ! క ఆపండి. సార్! మీ మాటలు కొ డా
దెబ్బలూ గిలాయి. నా జీవితాన్ని మార్చయి
వరింలుతో నాన్నా క్షమించు ఆసరాని మాట
లన్న అన్నాను. ఇప్పటిదాకా గ్రహణం వటిన
చంద్రుడిలా, గమ్యంలేని గమనంలా ఉం నా పరిణితి
మాపదు గారి ఆవేశం, మీ ఆరాట ఆవేదన ము
ని ద లేపాయి. ఇప్పుడే నేను నిద లేచాను నేను
ఒట్టమేగాదు నాలాగే నిదపోతూ పున్న ఎంద్రో
విదా రులిపు నిదలేవుతూ...నాన్నా! నన్ను క్షమిం
చండి. మీ కలలకు ప్రతిరూపంలా మీ ఉపాలకు
ఉపిరి పోస్తాను—నేను పరీక్షరాస్తాను ఫస్తు క్లా లో

పా శ్రుతాను - రావోన్న తరాల వారికి ఆదర్శ విదా
గానిలబడతాను...

తండ్రి శాశ్వతై బడ్డాడు

వరి : శంకర్ ని లేవుతూ చాబూ!

ంక : నాన్నా!

సర్పిం : ०

శంక : నాన్నా! ఆపా యంగా కొ లింత లైపా
తు గా శ్యాన పీల్చి కశ జోడు సి రుతుడు
కున్నాడు

లైట్లు ఆరిపోర్చుయి

ACC. NO
15886

894.8132
VEN.

650.5-00

అఖలా ధ్రువ నాట సమాజములు, ప్రేక్షకులచే శైవాభావ
 అ పించుకు అంధ దేహ తటా వి యయా. న
 సా స్తున నబోయిన వెం చే య్వరుగా
 నాట ములు, పూర్తి హాన నాటికలు

రామరా 10లో రాబందులు	నా 0	8-0
ప్రేమకు 10కే		8-0
కిరాయ మనుషులు	"	5-
వగబట్టిన ప్రాచు	"	8-
మురు ముగ్గురే	"	8-00
అర మంటబు	"	-0
రుద్ర జ్యోల	"	-00
ప్రేమ పిపాసి	"	8-00
మాయదారి మ గాడు	హాన నాటిక	5- 0
మాకు రైశ్మికావాలి		5- 0
చ ట కి చేయబడును	"	5-00
అల్లుడొచూ డు	"	-00
ఇచ్చుట ఉ య్వగాలమ్ముబడును	"	-00
విద్యుత్ నిదిలే	"	5-00
అవి నీతి నీకు దిక్కెవచుః	"	- 0
ఈ బ్రహ్మతుకు మాకొద్దు	"	-
నగ్గ సత్యం	"	
దొంద్యా	"	5
న్యాయానికి సమాధి	"	5-00

కావలసిన పుస్తకం ధరతోపాటు రిషి య్వ-పో, చా రు. 4- 0 కలి
 ముగుదుగా యం. ట. యండి.